

Tretiaci si vyrobili vlastné záložky do nových kníh

Časopis Zvonček TABA 2020/2021. Vydáva Tlačová agentúra BellAmos pri Súkromnej základnej škole BellAmos v Martine, Ulica východná 18, pod vedením Mgr. Zuzany Vavárovej a za pomoci žiakov a pedagógov školy. Redakčný tím: šéfredaktorka: Sandra Pareníková, zástupca šéfredaktorky: Jakub Trpiš, redaktori: Dorota Ohurniaková, Tamara Beňová, Michael Frolo, Simona Galčíková, Max Pelikán, Oliver Ďubák, Jasmin Koppalová, Vanesa Svobodová, Gregor Zorkócy, Samuel Martin Dubovich, Martin Horváth, Michal Križka, Lara Adamčíková. Kontakt: 0907/101023 alebo skola@bellamos.sk

Zvonček 6

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA
Dvojnásobný držiteľ Ceny Jožka Fľaka za jeho vysokú úroveň
Držiteľ ceny Slovenského syndikátu novinárov

Číslo 6/ročník 19

február 2021

Cena: 1€

Pre začiatok

2

Obsah

Str. 1	Titulná strana
Str. 2	Pre začiatok
Str. 3	Hlavné správy
Str. 4 – 5	Webinár s Vladimírom Šnidlom
Str. 6 – 7	Varenie a pečenie u štvrtákov
Str. 8 – 11	Literárne talenty BellAmos
Str. 12 - 13	Úspechy bývalých bellamosákov
Str. 14	English Page
Str. 15	Sladká matematika
Str. 16 - 17	Okienko školskej psychologičky
Str. 18	Strana pre rodičov
Str. 19	Reklama
Str. 20	Niečo na záver

Foto na čítulke

Pán učiteľ Adam Zorkócy ako člen online poroty na krajskom kole olympiády v anglickom jazyku.

Foto: H. Ogureková

Kalendárium

ŽIACI

V marci majú narodeniny

Júlia Anna Tomagová	2. S
Pavol Blizniak	2. S
Samuel Prítula	2. SA
Sára Ráchel Baričáková	3. S
Adrián Hulej	5. S
Dáriuš Baran	5. S
Alica Andrášiková	5. SA
Michael Frolo	5. SA
Kiara Sochureková	8. S
Markéta Franeková	8. S
Amro Yaseen Kann	9. S

V marci majú meniny

Tomáš Kavulek	1. SA
Tomáš Kadlčík	2. S
Tomáš Turčan	3. SA
Brunno Beller	1. SA
Gregor Zorkócy	7. S
Sebastián Eduard Kubán	4. SA
Adrián Šmalo	2. SA
Adrián Hulej	5. S

UČITELIA

V marci majú narodeniny

Rebeka Ohurniaková

V marci majú meniny

Tomáš Krško
Alena Šutiaková

My a BellAmos

Eliška začala navštevovať Súkromnú základnú školu BellAmos od 4. ročníka. Pred jej nástupom sme sa stretli s pani zástupkyňou Helkou, ktorá nám porozprávala o škole, o systéme vzdelávania, ukázala nám priestory školy i triedu, do ktorej by Eliška nastúpila. Videli sme aj spolužiakov a pani triednu učiteľku Martušku. Návšteva školy v nás zanechala veľmi dobrý pocit, rozhodnutie sme však nechali na Eliške. Dnes vidíme, že jej rozhodnutie bolo správne. Eliška sa pomerne rýchlo adaptovala na nové prostredie školy. Našla si nových kamarátov, do školy chodí veľmi rada, je spokojná a šťastná. Vysoko pozitívne hodnotíme prístup pedagógov, úroveň vzdelávania, spôsob výučby i komunikáciu s nimi. Dôvodom jej prestupu neboli výchovno-vzdelávacie výsledky, ale prístup a prostredie základnej školy, z ktorej prestúpila. Pre nás ako rodičov je to radosť, keď vidíme dieťa šťastné.

rodičia Elišky Kozákovej zo 4. S

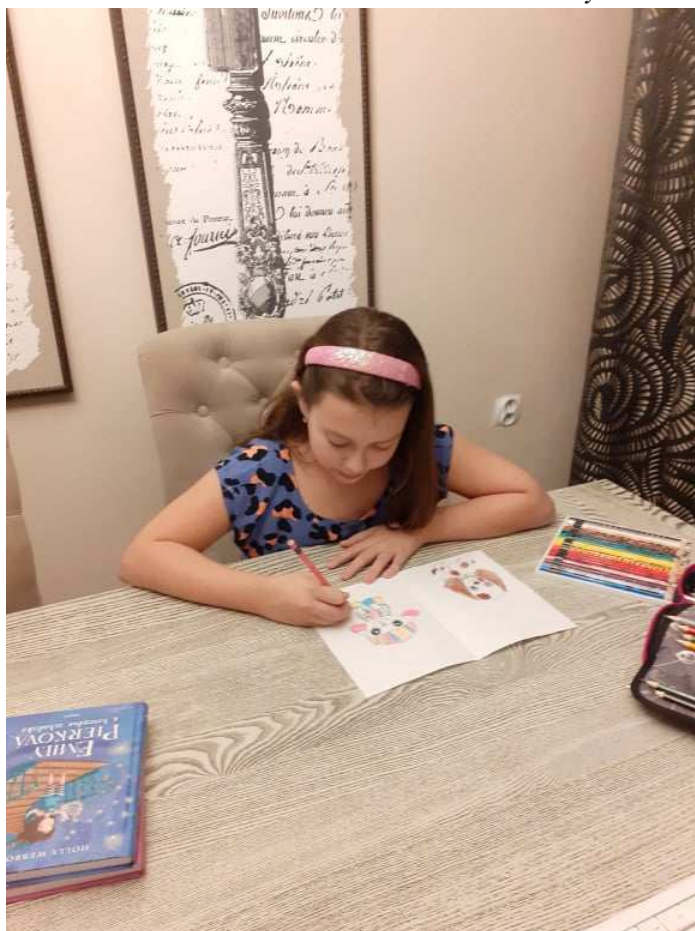

Foto: archív rodiny Kozákovej

Zhodnotenie 1. polroka našimi prváčikmi prostredníctvom CINQUAIN

prvý školský polrok

vynikajúci hravý

počítať čítať vety a knihy písať slová a vety

V 1.školskom polroku sme sa naučili čítať, písať, počítať lebo sme šikovní

vyučovanie

Bohatá nádielka do školskej knižnice

Pre všetkých bellamosákov máme radostnú správu. Do našej školskej knižnice pribudlo 95 nových kníh. Voňavých. Bohatých. Poučných. Veselých. Plných snov... veríme, že čoskoro ohmataných, prečítaných, presnívaných, presmiatech...

Webinár s Vladimírom Šnidlom

Dňa 25. 1. 2021 sa naši ôsmaci a deviataci zúčastnili na online webinári s novinárom Vladimírom Šnidlom, ktorý im porozprával o tom, prečo ľudia veria hoaxom, ako majú odlišovať dôveryhodné správy od tých nedôveryhodných na internete a mnoho ďalších zaujímavých informácií. Veríme, že to nebolo posledné stretnutie s pánom Šnidlom a snáď sa spolu stretneme aj na pôde našej školy.

A čo na webinar hovoria deti?

Veľmi veľa nového som sa za 90 minút stihla naučiť. Na hodine som dávala pozor, lebo ma to zaujímalo. Som rada, že som sa na hodinu mohla pripojiť. **(Natália Debnárová)**

No tak pán bol super. Vie dobre argumentovať a dobre o tom hovoril a ešte by sme si niečo podobné mohli zopakovať. **(Sebastián Fúčela)**

Bolo to veľmi zaujímavé a poučné. Veľmi sa mi to páčilo a aj to, že sme to mohli absolvovať cez dištančné vyučovanie. **(Markéta Franeková)**

Z včerajšej prednášky som sa dozvedel, ako rozoznávať klamstvá od pravdy. Prednáška bola zaujímavá a poučná. **(Tobias Jankulár)**

Mne sa to páčilo. Bolo to pre mňa náučné a snažil som sa zapájať. **(Jakub Trpiš)**

Bolo to zaujímavé. Pán nám povedal veci, ktoré niektorí nevedeli a iní áno. Varoval nás, že nemáme veriť všetkému, čo vidíme na internete. Páčilo sa mi to, lebo vidno, že ten človek si v tom urobil nejaký prehľad a vedel, o čom hovorí, aj keď nie všetko mi prišlo až také zaujímavé. **(Matúš Miazdra)**

Včerajšia prednáška sa mi veľmi páčila. Dozvedel som sa veľa nových zaujímavých faktov. Pán bol veľmi milý a o všetkom nám pekne porozprával. Aj keď sa ho niekto opýtal, na všetko rovno odpovedal. **(Šimon Klčo)**

Dozvedel som sa veľa nového a že nebudem veriť všetkému, čo je na internete. **(Martin Horváth)**

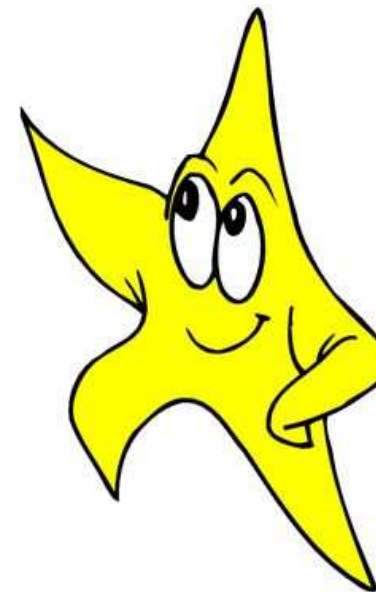
Ja si myslím, že to bolo veľmi náučné a zaujímavé. Mohli sme si z toho veľa odnieť a aj sme sa mohli z toho poučiť. **(Simona Lara Szalayová)**

Včerajšia hodina o dezinformáciách bola super. Zistil som, že šírenie dezinformácií a hoaxov je trestné. Ľudia na sociálnych sieťach dávajú za pravdu neovereným informáciám. **(Samuel Martin Dubovích)**

Na hodine sme sa rozprávali o tom, že keď niekto niečo napíše na internet a hneď tomu niektorí ľudia uveria, nemusí to byť pravda. Podľa mňa to bolo zaujímavé a bavilo ma to. **(Michal Križka)**

Malé motivačné okienko ☺

AKO BYŤ

H ravý/á
V nímavý/á
I niciatívny/a
E mpatický/á
Z odpovedný/á
D obrosrdečný/á
A tívny/a

V škole, či pri učení sa snaž byť **I**niciatívny, zapájaj sa, ak aj nemáš chuť, urob občas niečo navyše. Tvojho učiteľa práca navyše vždy poteší. Neboj sa občasného zlyhania, či chyby, z chýb sa najlepšie učíme (nie je to klišé ☺). Pri učení, či úlohách, ktoré ti zveria rodičia, sa snaž byť **Z**odpovedný, pretože len keď k veci pristúpime zodpovedne, môžeme očakávať úspech, či pochvalu. Vo vzťahoch s blízkymi nezabudni byť **V**nímavý a **E**mpatický, zaujímať sa o to, čo potrebujú ľudia okolo teba, ako by si ich mohol potešiť. A ak dáš kúsok zo seba, často sa ti to vráti niekoľkonásobne neskôr, keď to budeš potrebovať. Občas sa oslobod' od svojich povinností, najmä keď si ich splnil. ☺ Buď **A**ktívny a **H**ravý, vybehni von na vzduch, podnikni zaujímavé aktivity s priateľmi a skús ich rozosmiať. Veď smiech lieči. A vo všetkom, čo robíš, snaž sa byť **D**obrosrdečný, ak môžeš. Hľadaj na iných to dobré a staneš sa **HVIEZDOU** doma, v rodine, v škole i v partii. ☺

Vaša školská psychologička Beátka Sláviková

Milí bellamosáci!

V novom februárovom čísle by som sa rada dotkla **témy úzkosti** u žiakov, ktorá, ako sa zdá, sa čím ďalej, tým viac dostáva do popredia ako jedna z najčastejších ťažkostí u žiakov. Medzi dve najčastejšie úzkostné poruchy u detí a adolescentov patrí sociálna fobia a generalizovaná úzkosť.

Predmetom **sociálnej fobie** je nedôvera v seba samého, strach zo zosmiešnenia, poníženia, či izolácie.

Generalizovaná úzkosť skôr predstavuje všeobecnejší strach z toho, že v budúcnosti neobstojím, zlyhám alebo sa jednoducho stane nejaká ťažko definovateľná pohroma, s ktorou sa nebudem schopný vyrovnat'. Aktuálna kononakríza môže na úzkostnejšie deti pôsobiť ako určitá „pohroma“, ktorá zasahuje do všetkých častí ich života. Pokiaľ sa učiteľ v triede niečo opýta, žiak, ktorý netrpí úzkosťou môže vo vnútri reagovať asi takto: „*Viem odpoveď, ak sa pomyslím, nič sa nedeje.*“ Alebo... „*Neviem to, no a čo, poviem nejakú blbosť, však sa svet nezrúti.*“ Úzkostný žiak, však môže premýšľať nasledovne: „*Na túto otázku asi viem odpovedať, ale čo ak nebude správna? Alebo bude moja odpoveď smiešna, alebo trápna? Spolužiaci sa mi začnú smiať, budem koktať a vyzerat' hlúpo. Učiteľka si pomyslí, že som mimo, neučím sa a nič nechápem. Povie to ostatným učiteľom a tí ma budú viac skúšať. Príde sa na to, že som hlúpy. Sklamem svojich rodičov, ktorí ma už nebudú mať radi a ja to nevydržím.*“

Až sem môže zísť tzv. katastrofický scenár detí, o ktorom často rodič ani učiteľ nevie. Nasleduje typické vyhýbavé správanie. Dieťa sa navonok javí ako málo aktívne (nehlási sa, nerobí úlohy), napriek tomu, že sa učilo a preberanej látke rozumie. Tu je veľmi dôležité zdôrazniť tému výkonu. Naša výchova i vzdelávanie v škole kladie často veľký **dôraz na výkonnosť** a komparačné oceňovanie výkonnosti.

Je preto dôležité deťom často vysvetľovať rozdiel medzi zdravou cieľavedomosťou, ktorá ich môže posúvať a sebaďtrukčným perfekcionizmom, ktorý úspech vníma ako jedinú podmienku prijatia samého seba i prijatia okolím. Rodič má doma veľký priestor, aby o tom mohol so svojim dieťaťom hovoriť. Naopak učiteľ má na starosti celý kolektív, v ktorom sú aj deti, ktoré majú vysokú motiváciu podávať dobrý výkon a pri tom neprežívajú vnútornú úzkosť.

Na záver by som len doplnila, skúste sa zamyslieť a porozprávať sa so svojim dieťaťom na túto tému. Alebo ak si žiak, do ktorej skupiny by si sa skôr zaradil? Ak cítiš, že sám máš s úzkosťou problém, príď sa poradiť. ☺

(zdroj: www.adicare.cz/uzkosti-a-fobie/uzkosti-u-deti-jak-muze-pomoci-rodic-ucitel-ci-vychovny-poradce/)

Bolo to super, lebo som sa naučila rozlíšiť hoax od pravdy. (**Kiara Sochureková**)

Beseda s pánom Šnidlom sa mi veľmi páčila. Snažil sa nám povedať tak, aby sme tomu rozumeli. Utvrdil som si to, že čomu mám na internete veriť a čomu nie. Ako si zistiť, či sa jedná o pravdivú stránku alebo hoax. (**Dávid Frnda**)

Mne sa to veľmi páčilo. Bolo to zaujímavé, naučila som sa aj nové veci a získala nové informácie o internete a hoaxoch. (**Lara Adamčíková**)

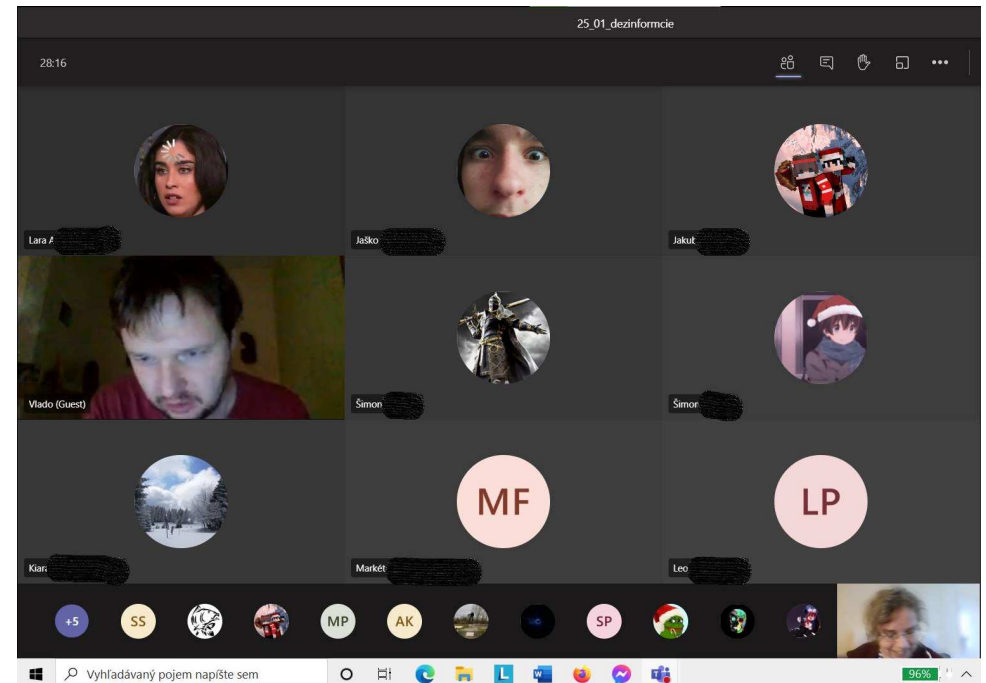
Beseda s pánom Šnidlom sa mi páčila, bolo to super. (**Richard Smolka**)

Bolo to náučné a aj zábavné a zaujímavé. Len pár vecí som vedel, tak som sa z toho dost nenaučil. (**Leo Pernecký**)

Mne sa tá beseda páčila. Bolo to zaujímavé a bavilo ma to počúvať. (**Peter Kamien**)

Webinár sa mi veľmi páčil. Dozvedela som sa aj nové informácie, iné som zase poznala. Webinár bol veľmi náučný a páčila sa mi aj táto online forma, akou to bolo spracované. (**Sandra Pareníčková**)

Na stretku o hoaxoch sa mi páčilo. Boli tam veci, o ktorých som nevedel, ale niekedy sa stalo, že som vedel, o čom pán hovorí. (**Jaško Herbrych**)

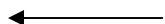
Varenie a pečenie u štvrtákov

6

Ako sa štvrtáci v kuchyni zväčali

Za úlohu sme mali niečo napiet', navariť alebo vyrobiť. Ja som upiekla vanilkové rožky. Veľmi som sa bála, že sa niečo pokazí, vyleje alebo zabudnem niečo pridať. Ale podarili sa mi. ☺ Urobila som ich 75. Dali sme aj susede.

Eliška Kozáková

Foto: archív rodiny Kozákovej

Palacinky som nerobil prvýkrát, ale možno aj piaty. Keď som obracal prvú palacinku, dopadla na rúčku panvice, ale nespada na zem. Ostatné už dopadali tam, kam mali. Chutili mi. Spravil som ich 30. Bratia mi pomohli s jedným.

Martinko Kuniak

Foto: archív rodiny Kuniakovej

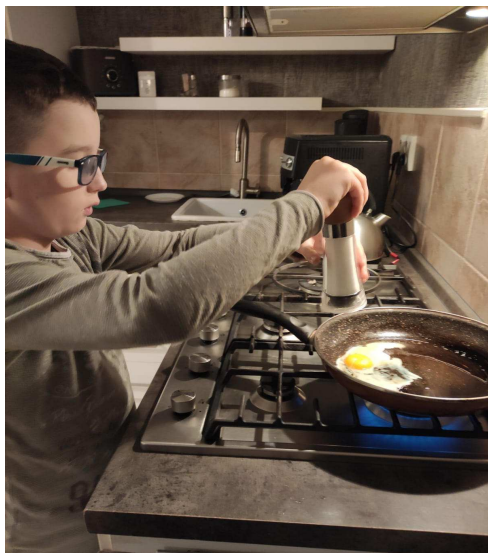

Foto: archív rodiny Blizniakovej

Ja som robil volské oko. Bolo to ťažké, lebo som mal strach z prskajúceho oleja. Jedol som ho s kečupom a chlebom. Môj brat také nemá rád.

Paťko Blizniak

15

Sladká matematika

Sladká matematika
or matika bellamosákov

Správna odpoveď na úlohu z predchádzajúceho čísla Zvončeka zo Sladkej matematiky je:

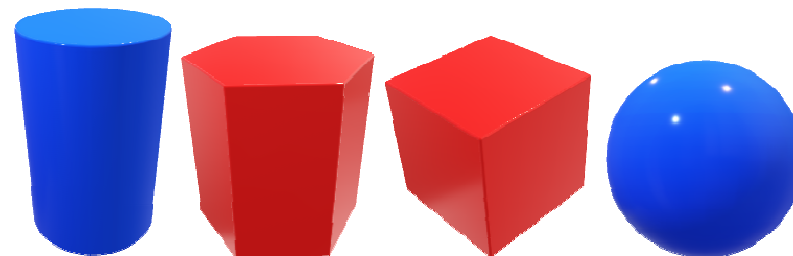
Janka mala 7 ceruziek a Peter mal 5 ceruziek.

A tú sú mená výhercov: Miška Gallová, 7. S a Martin Horváth, 8. S.

Srdečne blahoželáme.

Zadanie príkladu:

Rovnakú hmotnosť ako sedem valčekov má šesť hranolov, tri kocky majú rovnakú hmotnosť ako sedem valčekov, dve kocky majú rovnakú hmotnosť ako šesť guľičiek a šesť guľičiek má rovnakú hmotnosť ako stogramová čokoláda. Akú hmotnosť majú štyri hranoly?

Odpoveď na príklad, aj so svojím menom a triedou, pošli na mail:

debnarova1@zsbellamos.sk

do 10. marca 2021.

Hi kids!

This time I would like to write about my personal experience with language competition called Olympics in English. I was invited for the third time to participate as Judge. This interesting competition has several levels and the best pupils and students always meet in Čadca gymnázium. Contestants must know the rules of correct using of grammar and vocabulary which they write in tests. Later they continue in verbal performance which has two parts. The first one is Description of the picture - make a story or compare two pictures with similarities and differences. The second part is called Role play, each contestant has couple minutes to prepare. Then he or she speaks about the chosen topic. We as judges must pay attention to proper using of syntax, fluency and of course to find any mistakes in verbal communication. Two times before I was there personally but because of restrictions this time it was online. I was little bit nervous, we all know how hard it is to have a good connection with online learning. Luckily, everything worked fine and we could hear each other very well. Hopefully in the future I will be able to take some of you to fight with English language. See you soon face to face.

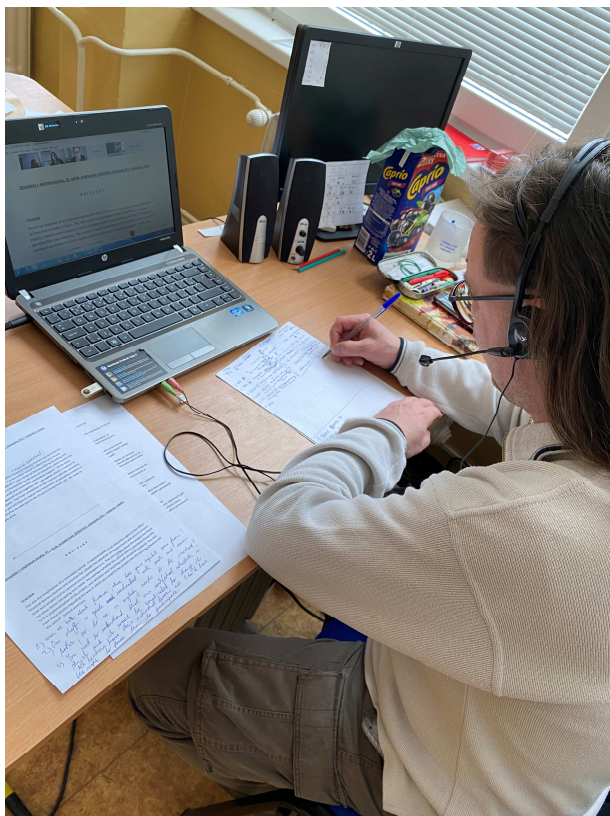
Adam Zorkócy

Foto: H. Ogureková

Pomáhal som babke robiť fašírky a bola to zábava. Krájal som cibuľu a tá mi poriadne vyštúpala oči. Boli výborné s chlebom a cibuľou.

Filipko Sobola

Robila som granadír. Bol to pre mňa úžasný zážitok. Cibuľa bola veľmi štipľavá. Dokrájal a miešal ju ocino. Ja som primiešala cestovinu a zemiaky. Veľmi to voňalo. Chcete si dať?

Miška Danišková

Chystal som kapustové aj maslové halušky. Bolo to pre mňa ľahké. Doma varím bežne, lebo ma to veľmi baví. Jasně, že nerobím iba halušky, ale aj ham and eggs, kura, steak. Keď varím, cítim sa lepšie, ako keď nerobím nič.

Adamko Brodniansky

Robiť raw puding bola zábava. Najprv som si nachystal mango, mrazené jahody, doštičku a nôž. Bál som sa vôbec chytiť mixér, ale nevzdával som sa. Keď som dokončil, všetkým chutilo. Som pyšný, že som niečo pripravil.

Samko Šebo

Po prvýkrát som robila domáci chlieb. Vybrala som si ho preto, že mám rada celozrnné chleby. Bála som sa, že mi do cesta spadne škrupina z vajíčka. Aj spadla. Vyberala som ju pár minút. Chlebič sa vydaril. Dala som si naň bryndzovú nátierku.

Emka Rybárová

Začal som tým, že som vylial mlieko do hrnca. Pri miešaní pudingu ma bolela ruka. Rozbil som vajíčka, skoro mi žltok ušiel do umývadla. Ťažké bolo vyšľahať bielka na sneh. Urobil som veľa pre všetkých.

Kubko Smieško

Tvarohovú štrúdlu som už so sestrou robila veľakrát. Aj teraz mi pomáhala, ale ja som robila viac. Bola to zábava, lebo plnka bola aj na stole, aj na zemi. Bála som sa, že prihorí. Boli dve. Dávali sme si ju na raňajky. Všetkým chutila.

Eliška Franeková

Dostali sme za úlohu urobiť nejaké jedlo. Ja som si vybral praženicu. Bolo to ľahké, hoci som sa trochu popálil. Bál som sa, že mi niečo spadne, lebo ma mamina natáčala, tak som mal trému. Hoci sa mi vykydlo vajíčko, rýchlo som to utrel. Pekne som to naaranžoval a bolo hotové.

Borisko Beller

Foto: archív rodiny Bellerovej

Larka Nemcová, 5. S - Dedko a Monika

Bolo jedno dievča menom Monika. Bývala v meste Salkovo v rodinnom dome. Mala krásny život, ale jediná vec jej v ňom vadila. Vždy cez víkend chodievali pozerat' dedka. Monika ho z nejakého dôvodu strašne nenávidela a chovala sa k nemu strašne. Dedka to veľmi mrzelo a snažil sa na ňu zapôsobiť. Kúpil si mačiatko, ukázal ho Monike, tá ho pohladkala a kýchla. Mala na mačky alergiu. Potom kúpil hory sladkostí, ktoré Monika nemala rada. Boli to želatínové cukríky. Potom sa snažil byť „cool“, tak sa pred Monikou učil jazdiť na pennyboarde, ale ona len mykla hlavou a odišla. A takto to išlo ďalej. Dedko už bol zúfalý, veď on ju mal veľmi rád a nechápal, prečo ho ona tak nenávidí. Tak raz vymyslel plán.

Jeden pekný víkend znova prišla Monika s jej rodičmi k dedkovi. Dedko si ju zavolať k sebe a povedal jej: „Moni, musím ti niečo povedať. Ešte nikomu som to nepovedal, ty budeš prvá. Som tajný agent T. A. - to znamená Tajnej Agentúry a chystám sa na tajnú misiu, ísť do múzea Musicca a zobrať väzu, ktorá sa volá Crasham Olympus. Je to kvôli bezpečnosti a zisteniu, či nie je falošná. Ak zistím, že je, musím to nahlásiť na policajnú stanicu, lebo tú pravú niekto musel ukradnúť a vymeniť ju. T. A. má podozrenie, že to tak je, ale nepovedali mi, ako na to príši. Je to veľmi dôležitá misia, T. A. ma tam poslala, lebo som ich najlepší agent a detektív zároveň. A chcem ťa o niečo požiadať. Už som starý a nezvládal by som to sám. Pôjdeš so mnou? Ale musíme tam byť hneď po zatvorení múzea, aby nás nikto nevidel. Bude to náročné, tak dúfam, že so mnou pôjdeš.“

Monika tomu nemohla uveriť. Jej dedko je tajný agent?! To je úžasné! Už na neho nebola zlá. Usmiala sa a pristala.

Tak začali plánovať cestu. Každý víkend Monika prosila rodičov, aby mohli ísť k dedkovi. Rodičia boli prekvapení a nadšení zároveň, lebo aj oni si všimli, že ho Monika nemá rada. Ale to už bola minulosť. S dedkom strávila celé dni plánovaním, ako sa tam vôbec dostanú. Pritom Monika zistila, ako sa s dedkom dá super pokecať. Vlastne nechápala, prečo bola na neho taká zlá. Žeby puberta?

Naplánovali si cestu cez rieku Toccata Brillante iba s malou drevenou loďkou, ktorú dedko vytiahol z garáže. Potom pôjdu autobusom na vlak, a potom z vlaku prestúpia na električku a budú tam.

Blížili sa letné prázdniny a dedko navrhol, že pôjdu hneď prvý deň. Rodičom Moniky povedali, že idú do Aquaparku neďaleko mesta a aj tam prespia. Rodičia nenamietali.

Posledný víkend pred začiatkom prázdnin sa balili na cestu. Monika si zobrala celé svoje vreckové, nejaké oblečenie a baterku. Dedko jej povedal, že nič z toho nepotrebuje a všetko jej vyhádzal z ruksaku.

Potom ako si naplánovali, hneď prvý deň prázdnin vyrazili.

Z monotónnosti života ma občas vytrhla krátka platonická láska. Čas opäť letel ako opreteký. Po troch rokoch chodenia na Gymnázium Milana Rastislava Štefánika v Košiciach som odletela do Ameriky na výmenný pobyt. Veľmi sa mi tam zapáčilo, tak som sa tam vrátila aj nasledujúci rok a zmaturovala tam na červený diplom. Zaoberala som sa hlavne psychológiou a prípravou na vysokú školu zameranú na tento daný obor. Môj sen je byť uznávaná canisterapeutka. Bohužiaľ, na Slovensku je veľmi málo canisterapeutov a celkovo málo prípravy na odbor psychológie. Časom by som to rada zmenila, preto som zmaturovala o rok skôr a vo svojich 21 rokoch ukončujem bakalársky stupeň psychológie na Paneurópskej Vysokej škole v Bratislave, kde aj momentálne žijem. Pokračovať budem na magisterský stupeň a popritom študovať odbor kynológie externe v Košiciach. Momentálne si taktiež dokončujem kurz canisterapie so svojimi dvoma fenkami rasy border kólie. V budúcnosti si uvažujem založiť halu pre psíkov, kde by sa cvičili nielen v canisterapii, ale celkovo psie športy, rehabilitácie, atď. Je zo mňa veľký nadšenec psíkov celkovo, pretože akonáhle som zistila ich pôsobenie na človeka, zostala som v úžase. Ak by som mala svoj život zhrnúť, povedala by som len, že hoci nie je ideálny, je krásny a vzrušujúci.

Alexandra Blizniaková, bývalá bellamosáčka

Foto: archív A. Blizniakovej

Môj život po BellAmos

Foto: archív A. Blizniakovej

Piatok, 14. 01. 2000. Pre niekoho len obyčajný dátum pred vyše dvadsiatich rokov. Pre mňa najdôležitejší deň v mojom živote. Presne o pol ôsmej večer sa totiž v pôrodnici v Martine narodilo jedno dievčatko, ktorým som samozrejme bola ja. Som jedináčik, čo mal iba svoju maminu, takže si viete predstaviť tú radosť, keď som sa narodila. Všetci prišli zablahoželať mojim rodičom a každý si ma chcel nachvíľku podržať na rukách. O pár dní nastal ďalší veľký deň mojich krstín. Pomaly plynuli dni, týždne a mesiace a ja som rástla ako z vody. Začala som objavovať svoj svet. Štvornožky som batolila po našom byte a náramne rada som vyhadzovala kuchynský riad alebo vŕzgala dverami, či ťahala záclony. S maminou sme oslavovali aj moje prvé narodeniny. Rástla som a postupne sa zo mňa stávala malá slečna.

Po štyroch rokoch, počas ktorých som mala maminu iba pre seba, nastal v mojom živote zásadný obrat. Poslala ma do škôlky, kde som musela byť celý deň a bez nej. Zo začiatku to bolo ťažké, ale neskôr sa mi tam tak zapáčilo, že som sa dokonca ráno do škôlky tešila. Nečudo, veď som si tam našla kopec nových kamarátov. Celé dni sme sa tam hrali, zabávali a ani sme sa nenazdali a nastal čas vymeniť bábiky za zošity. Odzvonilo dňom plným bezstarostných hier, začala sa nová kapitola v knihe života. Jednoducho začala som chodiť do školy. Presnejšie na Súkromnú základnú školu BellAmos v Martine. Tam som sa popasovala s prvými písmenkami, slovami, vetami a príkladmi. Tak pomaly prešli štyri pokojné roky. Ale potom sa stalo veľmi veľa udalostí vo veľmi krátkom čase.

V polovici piateho ročníka som išla na prijímačky na Gymnázium Jozefa Lettricha v Martine. Vtedy mi to pripadalo ako nočná mora. Prijímačky som spravila s odretými ušami a s veľkými nervami, ale podarilo sa. Po štyroch rokoch chodenia na gymnázium v Martine som sa presťahovala do Košíc a začala navštevovať strednú školu tam. Zo dňa na deň som sa ocitla na neznámom mieste, bez kamarátov, v novej škole. Našťastie som komunikatívna a netrvalo mi dlho, kým som sa aklimatizovala a nadviazala nové priateľstvá. Len pár mesiacov po presťahovaní som začala trénovať beh, kde som opäť spoznala veľa skvelých ľudí. Postupne dni upadali do nového stereotypu, ako keby to tak bolo od nepamäti.

Dedko dotrepal loďku k rieke, Monika niesla pádla. Dali člnok do vody a doplavili sa na druhý breh. Trvalo im to pomerne dlho, museli si dávať prestávky, ale podarilo sa im to.

Potom bežali na autobus, lebo im išiel o päť minút a oni museli prejsť polku mesta. Už odchádzal, keď Monika zaklopala na dvere, autobusár im otvoril a odviezli sa na vlakovú stanicu. Nestihli vlak, ktorý im išiel 15:30, tak potom dlho, skoro hodinu, čakali na ďalší.

Keď boli vo vlaku, dedko povedal: „Musíme tam byť o 17:00, inak to nestihneme. Musíme nejako zaistiť, aby sme otvorili dvere toho múzea. Ale neboj sa, my to zvládneme!“

Na električku nastúpili v pohode. Boli tam o 16:57. Tesnotka, ale sú tam. Strážnik práve zamkol a dedko a Monika vyšli z úkrytu. Dedko povedal: „Ideme. Je to niekde na druhom poschodí.“ „Ale ako sa tam dostaneme?“ spýtala sa Monika. Dedko neodpovedal, iba z vrecka vytiahol vlásenku. Otvoril ňou dvere. Monika bola nadšená.

Išli hore dlhými schodmi. Uvideli ju. Bola nádherná. Keramická. Dedko ju zobral z miesta, kde ležala. Ale niečo sa pokazilo. Začal pípať alarm. Strážnik dobehol a povedal: „Okamžite odstúpte. Čo vám to napadlo? Musíte ísť okamžite preč, lebo ak nie, pôjdete do väzenia!“ Dedko sklonil hlavu. Zdal sa byť zničený. Monika sa ozvala: „On je predsa agent T. A. a...“ ale dedko ju prerušil: „Vieš, musím sa ti k niečomu priznať. Ja totiž nie som žiadny tajný agent T. A. Len som chcel, aby si si to myslela.“ Monika tomu nemohla uveriť. So slzami v očiach sa spýtala: „Prečo si mi klamal?“

„Bolo mi ľúto, že si ma nevyšímaš a nemáš ma rada. Snažil som sa na teba zapôsobiť, aby sme spolu trávili čas. To plánovanie a tá cesta boli najúžasnejšie chvíle môjho života. Veľmi ma to mrzí.“ Dedko nechal po líci stekať slzu. Monika ho objala. „Dedko, prepáč. Neuvedomila som si to. Poď. Ideme domov.“ Strážnik ich pustil, lebo dedko zaplatil pokutu. Potom mlčky vyrazili.

Ráno sa vrátili k dedkovej bránke. Tam ich čakali rodičia. „Ako bolo v Aquaparku? Užili ste si to?“ „Áno, bolo to super.“ Odpovedali dvojhlasne.

Za týždeň rodičia podali Monike list, kde bolo napísané: „Drahá Monika, je mi to ľúto, ale navždy som opustil váš svet. Ale neboj sa, je mi dobre. Dúfam, že budeš vždy také milé a šikovné dievča. Nemeň sa. Si dokonalá a mám ťa veľmi rád. Tvoj dedko.“

Monika dlho plakala. Vyčítala si, že bola na dedka taká zlá. Ale k ničomu to nebolo. Neskôr jej rodičia povedali, že dedko mal veľmi vážnu chorobu, ktorú si všimol príliš neskoro a už sa nedala liečiť. Nezvládol to.

Po prázdninách sa jej v škole pýtali, prečo je taká smutná. „Zomrel najlepší človek na svete. Môj dedko. Ale už som v pohode. Predsa len, keď sme raz cestovali autobusom, mi povedal: „Všetko je a aj bude v poriadku. A vždy budem s tebou. Hlavne sa nestresuj a nič si nevyčítaj, lebo za to nemôžeš. Dlho som nevedela, čo tým myslel, ale už to viem. A veľmi mu za všetko ďakujem.“

STRATENÍ V DŽUNGLI napísal Hugo Vavřínek z 3. S

Bol raz jeden chlapec. Volal sa Teodor. Býval s rodičmi v malom domčeku, v malej dedinke pri lese. Teodor mal 10 rokov. Bol to úplne normálny chlapec. Bola to úplne normálna rodina. Cez leto roku 1998 si povedali, že pôjdu na dovolenku. Teodor sa veľmi tešil, mali ísť do Japonska. Odleteli o dva týždne. Teodor si let užíval, až kým lietadlo nezačalo padať.

Boli v polovici cesty, keď lietadlo havarovalo. Do džungle. Nikto neprežil. Okrem Teodora. Teodor plakal, až kým si neuvedomil, že plakanie mu nepomôže. Postavil sa a vošiel do džungle.

Začal byť hladný. Nejedol už trinásť hodín. Našiel jaskyňu, kde prespal. Ráno sa vydal hľadať jedlo. Onedlho našiel mŕtveho vtáka. Rozložil si oheň a upiekol si ho. Dal z neho dole perie a zjedol ho. No nie celého. Trochu si nechal, aby to použil ako návnadu. Mal v pláne uloviť si rybu, keď nájde more.

O sedem hodín neskôr našiel more. Ulovil si rybu, upiekol si ju a zjedol. Ale opäť si trochu nechal, aby si mohol uloviť ďalšiu rybu. Ale tú si nechal na inokedy, a tak ďalej, a tak ďalej.

Vrátil sa do džungle, zobral si listy a papeky a urobil si prístrešok. Prespal v ňom. Ráno sa zobudil a dal si rybu. Teodor si pomyslel, že sa mu zatiaľ darí prežiť. Ale čo sa stane, keď ak napríklad stretne jedovatého hada? Vôbec netušil, že 20 sekúnd pred haváriou vošlo lietadlo do teleportu, do ríše zázrakov. Obrovský vták z ríše zázrakov rozhrýzol lietadlo na dve polovice a lietadlo havarovalo. Možno si hovoríš, ako si dokázal uloviť rybu, urobiť prístrešok a ako si dokázal upiecť jedlo. Sám sa tomu čudoval. On v tej krajine získal zázračnú moc, s ktorou to dokázal.

Vrátil sa do džungle a našiel rybníček, nabral si veľa vody a šiel ďalej. Značkoval si cestu, aby sa mohol vrátiť. Prišiel ku kríkom, keď tu v nich zrazu niečo zašumelo. Zľakol sa.

Z kríkov vyšiel chlapec. Teodora to prekvapilo.

Čo tu robíš?, opýtal sa Teodor.

Čo tu robíš ty?

Ja som letel s rodičmi do Japonska a lietadlo tu havarovalo. Prežil som len ja, odvetil Teodor.

So mnou sa stalo to isté, reagoval chlapec.

Ako sa voláš?

Teodor, Teodor Memel. A ty?

Max Carsone.

Pod' so mnou k moru.

Dobre.

A tak sa vrátili k moru. Cestou si ešte nabrali vodu. Prišli na pláž.

Vieš, kde sme?

Nie.

Zrazu si všimli, ako k nim prichádza obrovský slimák a hovorí: Ste v krajine zázrakov. Nebojte sa, neublížim vám.

Kto si? spýtal sa Teodor.

Som Vacti, poviem vám, kde ste a prečo ste tu. Ste v krajine zázrakov, leteli ste spolu v jednom lietadle a to lietadlo prešlo teleportom do ríše zázrakov. Vták z ríše zázrakov rozhrýzol lietadlo a to havarovalo. Prežili ste len vy. Jeden z vás bol v jednej časti a druhý v druhej.

A ako sa voláš slimák? spýtal sa Max.

Už som vám povedal, že Vacti.

Vacti, a mohol by si nás dostať k tomu teleportu?

Ja nie, ale môj kamarát Reka áno.

Kto je Reka?

Môj kamarát, obrovský motýľ.

Tak ho zavolaj.

Dobre. Reka veka!

Áno!

Pod' sem!

Dobre!

Za chvíľu tu bude. Á, už je tu.

Čau Vacti, čo potrebuješ?

Týchto dvoch treba odniesť do teleportu.

Dobre, poďte.

Juchúúú! Ideme domov! Áno, idete.

A tak sa vrátili domov.

